

гарската народност“, (т. е. която би послужила за обогатяването на Хаджи Нича и на компанията) ; третѣю, капиталътъ на дружеството да са даде въ ръцете на Хаджи Нича, защото само Хаджи Ничо билъ способенъ да го управлява, за да де по-много проценти. Разбира се, че одесските българе, — които жертвовале такива голѣми сумми и които имале намѣрение не да крадатъ и да богатѣятъ отъ народните предприятия, а да направатъ истинска полза на своето, нещастно отечество, — не можѣле да са съгласатъ съ Хаджи Нича и съ неговата компания и не пожелале да дадатъ капиталите си въ ръцете на бездѣнна бѣчва, въ която щото влѣзе, то са не върща вече назадъ. Одесските, Болградските, Браилските и др. българе искали, щото капиталътъ на дружеството да бѣде въ нѣкой иностранны банкъ, и това накарало Хаджи Нича да